

معرفی و تشریح خصوصیات مهم ۲۳ رقم انگور آبی استان کردستان

کرمی، محمدجواد

مرکز تحقیقات کشاورزی فارس

در سالهای ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۴ و ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۰ ارقام انگور استان کردستان مورد مطالعه قرار گرفتند. با استفاده از دیسکریپتور پیشنهادی سازمان بین‌المللی نخبایر توارثی گیاهی (IBPGR) در مراحل مختلف رشد، هنگام شکفتن جوانه، زمان شکوفه، زمان رسیدن محصول، زمان برداشت محصول و مرحله خواب بوته‌های مو، کارهای مطالعاتی مربوط به شناسایی حدود ۱۰۰ صفت بر روی اندامهای مختلف این ارقام صورت گرفت. در نهایت تعداد ۵۹ رقم انگور در این استان شناسایی شد. نتایج مطالعات نشان داد که تعداد ۴۳ رقم آنها در شرایط آبی و مابقی بصورت دیم پرورش می‌یابند. یک رقم به نام «عسکری» بی‌دانه و بقیه ارقام دانه‌دار، رنگ میوه از سفید (۲۳ رقم)، سیاه (۱۶ رقم) و قرمز (۲ رقم) متغیر بود. ارقام سرچال و فرخی سیاه دارای گل‌های ماده با پرچمهای واژگون و بقیه ارقام دارای گل‌های همافرودیت بودند. رقم دله اوزوم با ۵۵ و رقم شله با ۱۹۵ سانتی‌متر مربع سطح برگ به ترتیب بزرگترین و کوچکترین سطح برگ بالغ را داشتند. مقدار مواد جامد محلول از ۱۵/۵ (رقم دله اوزوم) تا ۲۶٪ (رقم میرزایی) متغییر بود. رقم عسکری به دلیل بی‌دانه بودن و ارقام فرخی، شرره، کشمش‌ی قرمز، ریش بابا، ملایی و میرزایی به دلیل تحمل به سرما، درصد قند بالا، شکل ظاهری میوه، به عنوان ارقام برتر جهت تازه خوری و ارقام ویس قلی، کردکش سفید، کردکش قرمز و گزنه‌ایی به دلیل آبدار بودن و عملکرد بالا برای تهیه آب میوه معرفی می‌گردند. در این مقاله خصوصیات مورفولوژیکی، کمی و کیفی این ارقام به منظور استفاده از آنها در برنامه‌های به نژادی و به زراعی انگور و توسعه تاکداری در ایران تشریح می‌گردند.